

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-557/13

Hermann Lutz

v.

Elke Bäuerle

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof)

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Články 4 a 13 — Úpadkové řízení — Platba uskutečněná po zahájení úpadkového řízení na základě obstavení účtu uskutečněného před tímto zahájením — Odpůrčí žaloba proti úkonu poškozujícímu zájmy věřitelů — Promlčecí lhůta, lhůta pro podání odpůrčí žaloby a prekluzivní lhůta — Formální pravidla týkající se odpůrčí žaloby — Rozhodné právo“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. dubna 2015

1. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení č. 1346/2000 — Jednání poškozující třetí osoby — Rozhodné právo — Výjimka z obecného pravidla použití lex fori concursus — Dosah — Úkon, který byl předmětem odpůrčí žaloby a který měl základ ve věcném právu vzniklém před zahájením úpadkového řízení — Možnost využití tohoto práva po zahájení uvedeného řízení — Použití lex fori concursus*

(Nařízení Rady č. 1346/2000, čl. 5 odst. 1 a článek 13)

2. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení č. 1346/2000 — Jednání poškozující třetí osoby — Rozhodné právo — Výjimka z obecného pravidla použití lex fori concursus — Dosah — Procesní lhůty — Zahrnutí*

(Nařízení Rady č. 1346/2000, článek 13)

3. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení č. 1346/2000 — Jednání poškozující třetí osoby — Rozhodné právo — Výjimka z obecného pravidla použití lex fori concursus — Dosah — Formální pravidla týkající se odpůrčí žaloby — Zahrnutí*

(Nařízení Rady č. 1346/2000, článek 13)

1. Článek 13 nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že je použitelný na situaci, kdy k vyplacení částky zabavené před zahájením úpadkového řízení, napadenému správcem podstaty, došlo až po zahájení tohoto řízení.

Výjimka z obecného pravidla, podle níž je právem rozhodným pro úpadkové řízení a jeho účinky *lex fori concursus* a která je stanovena v článku 13 nařízení č. 1346/2000, totiž musí být vykládána restriktivně a její dosah nemůže jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle. Výklad uvedeného článku v tom smyslu, že se použije rovněž na úkony, k nimž dojde po zahájení úpadkového

řízení, by šel nad rámec toho, co je nezbytné k ochraně oprávněných očekávání a právní jistoty ve státech jiných, než ve kterém bylo řízení zahájeno. Je tedy třeba konstatovat, že článek 13 nařízení č. 1346/2000 se v zásadě nepoužije na úkony, k nimž dojde po zahájení úpadkového řízení.

Bez ohledu na tento závěr má nicméně uvedená platba základ ve věcném právu a, jelikož ke vzniku tohoto práva došlo před zahájením úpadkového řízení proti povinné společnosti, mohla se na tento úkon, zejména podle čl. 5 odst. 1 nařízení č. 1346/2000, vztahovat zvláštní ochrana. Aby přitom věřitel mohl užitečně uplatňovat své věcné právo, je nezbytné, aby mohl po zahájení úpadkového řízení toto právo využít, a to v zásadě na základě *lex causae*.

(viz body 34–37, 40, 43 a výrok 1)

2. Článek 13 nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že výjimka, kterou zavádí, zahrnuje i promlčecí lhůty, lhůty pro uplatnění práva na podání odporu a prekluzivní lhůty, které jsou stanoveny právem, jemuž podléhá úkon napadený správcem podstaty.

Jelikož uvedený článek 13 nerozlišuje mezi hmotněprávními a procesními ustanoveními a zejména neobsahuje jakékoliv kritérium umožňující určit mezi lhůtami ty s procesní povahou, kvalifikování lhůty jako procesní nebo hmotněprávní by tudíž mělo být nezbytně prováděno z pohledu *lex causae*. Pokud by měl být článek 13 nařízení č. 1346/2000 vykládán v tom smyslu, že lhůty považované *lex causae* za procesní jsou vyloučeny z působnosti tohoto článku, vedl by tento výklad ke svévolné diskriminaci v závislosti na teoretických modelech použitých členskými státy a jasně by bránil jednotnému uplatňování uvedeného článku.

(viz body 47–49 a výrok 2)

3. Formální pravidla, která je třeba dodržet při podání odpůrcí žaloby, jsou pro účely použití článku 13 nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení určována právem, jemuž podléhá úkon napadený správcem podstaty.

Znění článku 13 nařízení č. 1346/2000 totiž neobsahuje žádný náznak, který by umožňoval vyloučit formální pravidla z působnosti uvedeného ustanovení. Tento článek mimoto mezi hmotněprávními a procesními ustanoveními nijak nerozlišuje. Výklad uvedeného článku 13 ve smyslu, že pravidla považovaná *lex causae* za formální musí být z působnosti tohoto článku vyloučena, by přitom vedl ke svévolné diskriminaci v závislosti na teoretických modelech použitých členskými státy a bránil by jednotnému uplatňování uvedeného článku.

(viz body 51, 53, 55, 56 a výrok 3)